

Holbergsgade 6
DK-1057 København K

T +45 7226 9000
F +45 7226 9001
M sum@sum.dk
W sum.dk

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg

Dato: 30. april 2014
Enhed: Primær Sundhed
Sagsbeh.: DEPPWN
Sags nr.: 1402414
Dok nr.: 1441567

Folketingets Sundheds- og Forebyggelsesudvalg har den 7. april 2014 stillet følgende spørgsmål nr. 681 (Alm. del) til ministeren for sundhed og forebyggelse, som hermed besvares. Spørgsmålet er stillet efter ønske fra Karin Nødgaard (DF).

Spørgsmål nr. 681:

"Kan ministeren bekræfte, at et jobcenter kan give en borger, der i en ung alder har haft en hjerneblødning som følge af en medfødt Arteriovenøs malformation (AVM), afslag på at modtage den genoptræning en overlæge har anbefalet? Og kan ministeren bekræfte, at afslaget kan begrundes med, at der, i de papirer overlægen har udfærdiget, er noteret "avanceret genoptræning" og ikke "specialiseret genoptræning", og at dette er udtryk for, om det er kommune eller region, der skal betale for genoptræningen? Vil ministeren i bekræftende fald tage initiativer for at forhindre, at sådanne situationer kan opstå fremover?"

Svar:

Såfremt en borger har fået en genoptræningsplan ved udskrivning fra sygehus, er det fordi vedkommende har et lægefagligt begrundet behov for genoptræning. Kommunerne kan ikke tilsidesætte den lægefaglige vurdering af patientens genoptræningsbehov – heller ikke det kommunale jobcenter.

Jf. § 251 i sundhedsloven er det bopælskommunen, der afholder udgifter til genoptræningsydelser efter § 140. Dette er uafhængigt af, hvilket specialiseringsniveau – på sygehus eller i kommunen - genoptræningen skal foregå på. Det skal hertil understreges, at en vurdering af, om en borger skal have en genoptræningsplan og efterfølgende genoptræning i kommunalt regi eller sygehusregi, foretages på baggrund af en lægefaglig vurdering af genoptræningsbehovet og ikke ud fra økonomiske hensyn.

Den samlede rehabiliteringsindsats efter udskrivning fra sygehus er et kommunalt myndighedsansvar, og det er derfor op til den enkelte kommune at tilrettelægge en sammenhængende indsats, så hver enkelt borger får både den rette og rettidige indsats. Målet skal være, at borgeren genvinder mest muligt af det tabte og kommer til at leve et liv så tæt på den hverdag, man kendte, inden sygdommen eller ulykken indtraf.

Med venlig hilsen

Nick Hækkerup / Pernille Westh Nielsen